

Sygn. akt I ACz 880/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak
Sędziowie:	SA Grażyna Demko
	SA Kazimierz Rusin (spraw.)

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Syndyka Masy Upadłości (...) Spółki z o.o. w likwidacji w R.**

przeciwko **ZPT z O. T. we L. (U.)**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 9 listopada 2012 r., sygn. akt VI GNc 597/12

o d d a l a zażalenie.-

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił pozew ze względu na brak jurysdykcji krajowej, że w sytuacji, kiedy siedziba pozwanego znajduje się na U., strony nie zawarły umowy prorogacyjnej, brak było możliwości nabycia jurysdykcji po doręczeniu pozwu drugiej stronie to stosownie do art.33 łączącej Rzeczypospolitą Polską z U. umowy o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych i karnych sporządzonej w K. 24 maja 1993 r. (Dz.U. z 1994 r., Nr 96, poz.465 i 466).

W zażaleniu powód wnosił o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do rozpoznania zarzucając naruszenie art.202 kpc oraz art.1099 zd.2 kpc w związku z art.1104 § 2 kpc przez odrzucenie pozwu przed jego doręceniem pozwanemu.

Zażalenia nie można uznać za zasadne.

Sąd Okręgowy trafnie zauważa, że ze względu na priorytet umów międzynarodowych sądy powinny bezpośrednio i w pierwszej kolejności stosować postanowienia tych umów ratyfikowanych przez Polskę, to jest nie tylko przed przepisami zawartymi w części czwartej Kodeksu postępowania cywilnego, lecz ogólnie przed unormowaniami tego Kodeksu. W takim zakresie, jaki jest odmiennie regulowany umową międzynarodową przepisy tego Kodeksu są więc wyłączone. Słusznie też Sąd Okręgowy, z uwagi na treść art.1099 § 1 kpc uznał, że był zobowiązany do wzięcia braku jurysdykcji krajowej pod rozważę z urzędu na tym etapie sprawy, to jest przed doręceniem pozwu stronie przeciwnej.

Z tego względu Sąd ten nie był uprawniony do sugerowanego przez powoda oczekiwania na wkanie się pozwanego w spór co do istoty sprawy dla umożliwienia pozwanemu poddania się jurysdykcji sądu polskiego stosownie do art.1104§ 2 kpc (prorogatio fori tacita).

Z uwagi na jednoznaczne uregulowanie w art.33 przytoczonej umowy międzynarodowej przesłanek ustalenia jurysdykcji krajowej nie mogły mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy argumenty oparte na okolicznościach realizacji zobowiązań w ramach łączącego strony stosunku obligacyjnego. Do stanu prawnego niniejszej sprawy nie można też odnieść treści powołanej w zażaleniu uchwały Sądu Najwyższego dotyczącej ograniczeń badania właściwości sądu skoro kwestią braku jurysdykcji krajowej Sąd musi mieć na uwadze w każdym stanie sprawy (art.1099 kpc).

Z tych przyczyn zażalenie podlegało oddaleniu (art.385 kpc w związku z art.397 § 1 i 2 kpc).

(...)

(...) M. (...)